

[Landbrugsministeren]

brugslovens erhvervsregler med henblik på en skærpelse af disse.

I 1973 vedtog folketinget som bekendt en skærpelse af landbrugslovens bestemmelser om køb af landbrugsejendomme. Der blev indført et krav om jordbrug som hovederhverv og et bopælskrav. Lovændringen tog sigte på at give personer, der skal leve af at drive jordbrug, en vis fortrinsstilling ved køb af landbrugsejendomme og modvirke prisstigninger på landbrugsjord begrundet i økonomiske interesser af ikke-landbrugsmæssig karakter.

Af den af udvalget for den fremtidige landbrugspolitik afgivne betænkning fremgår, at udvalget er af den opfattelse, at de i 1973 gennemførte ændringer i loven har haft en vis effekt med hensyn til begrænsning af køberkredsen, men også, at der sker omgåelse af hovederhvervskravet.

Det foreslås, at hovederhvervskravet ændres til et krav om, at erhververen skal tage jordbrug som væsentligste erhverv. Dette indebærer bl. a., at erhververen kun kan have ét hovederhverv, og at han selv skal drive ejendommen erhvervs-mæssigt med rentabel drift for øje.

Efter det foreliggende forslag skal kun personer, der opfylder nærmere af landbrugsministeren efter forhandling med landbrugsorganisationerne fastsatte uddannelseskra- v, frit kunne erhverve adkomst på en landbrugsejendom, såfremt de tager jordbrug som væsentligste erhverv og tager fast bopæl på ejendommen.

Ved den foreslåede nye § 18, stk. 2, åbnes der endvidere en vis adgang for personer, der ikke opfylder kravet om landbrugsuddannelse, og som heller ikke agter at tage jordbrug som væsentligste erhverv, til at erhverve en landbrugsejendom til beboelsesformål eller lignende. Det er imidlertid herved forudsat, at der er tale om en landbrugsejendom, der må anses for uegnet til opretholdelse som en selvstændig landbrugsbedrift, og tilladelsen kan betinges af, at erhververen inden en vis frist afhænder de under ejendommen hørende jorder til sammenlægning med en bestående landbrugsejendom. Den nuværende 5 ha-grænse i lovens § 16, stk. 2, foreslås ophævet.

I overensstemmelse med indstilling fra udvalget for den fremtidige landbrugspolitik foreslås de gældende, meget lempelige regler

om arve- og familieerhvervelser skærpet, således at kun ægtefæller og slægtninge i ret op- og nedstigende linie er omfattet. Endvidere skal overdrageren eller arveladeren have haft lovlig adkomst på ejendommen i mindst 5 år, og der foreslås indført et bopælskrav.

Der foreslås endvidere visse ændringer i bestemmelserne i lovens § 24 med henblik på at modvirke det misbrug, der i en vis udstrækning har fundet sted som følge af, at der efter de gældende regler først kræves indsendt ansøgning om tilladelse til erhvervelse eller forpagtning af en landbrugsejendom inden 6 måneder efter, at der er indgået aftale.

Der er således tale om en række skærper i forhold til den gældende lov med henblik på sikring af en hensigtsmæssig strukturudvikling inden for landbruget. De foreslåede skærper må imidlertid ses på baggrund af formålet med de foreslåede ændringer. Et væsentligt formål med lovforslaget er, som det fremgår af det allerede anførte, i højere grad at sikre, at unge landmænd med landbrugsuddannelse får rimelig mulighed for at etablere sig i landbruget.

At det er nødvendigt, at der tilvejebringes en ændring på dette område, fremgår efter min opfattelse helt klart af de oplysninger, der foreligger om antallet af førstegangsetablerede egentlige landmænd i årene 1973-75:

1973.	1800
1974.	1150
1975.	1500

Da der på den anden side er tale om reguleringer af adgangen til at disponere over landbrugsejendomme, hvor ejeren er nødsaget til at disponere på længere sigt, er det anset for rimeligt, at der fastsættes nogle overgangsbestemmelser, hvorved der søges tilstræbt en lempelig ikrafttrædelsesordning med hensyn til visse bestemmelser i lovforslaget.

Jeg henviser herom nærmere til forslaget § 2.

Med disse bemærkninger skal jeg overlade lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var: